

LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 2/2024

ŘÁDOVÁ KAPITULA Brno — Líšeň / 13. 4. 2024

Foto Bohumír Frelich

Matka církev a zapojení žen v ní

Role žen v římskokatolické církvi je tématem, které si zaslouží hluboké zamyšlení a respekt. Tradičně byly ženy často spojovány s pomocnými úkoly, jako např. farní hospodyně, nebo se podílely na úklidu kostela. Tento pohled však zdaleka nevystihuje plný potenciál a význam, který ženy v církvi mají.

Zeny mají své nezastupitelné místo nejen v praktickém, ale i v duchovním životě církve. Bez žen by například nebyli kněží. Žena jako rodička – matka tedy hraje nezastupitelnou roli v církvi. A pojďme dál. Jsou to převážně ženy, které jsou prvními a hlavními učitelkami víry pro své děti. Už Jan Pavel II. ve svém apoštolském listu *Mulieris Dignitatem* (1988) zdůrazňuje, že ženy mají specifickou a nenahraditelnou roli v církvi, která vychází z jejich důstojnosti, a také z důstojnosti jejich povolání.

Papež František ve své apoštolské exhortaci *Evangelii Gaudium* (2013) hovoří o tom, že církev uznává nepostradatelný přínos žen ve všech oblastech života a zdůrazňuje potřebu jejich aktivního zapojení nejen v praktických, ale i ve vedoucích pozicích. Tento dokument vybízí k tomu, abychom řádně reflektovali větší zapojení žen nejen v pas-

toračních, ale i rozhodovacích strukturách církve. Ženy mohou a měly by se aktivně podílet na katechezi, liturgické službě, pastorační práci, duchovním vedení, a také ve vedení různých farních aktivit. Je více než žádoucí, aby byly zapojené jako lektorky, vedoucí mládeže, členky farních rad či koordinátorky různých charitativních projektů

farnosti/církve. Jejich empatie, intuice a schopnost vytvářet společenství jsou klíčové pro život každé farnosti. Dokument *Christifideles Laici* (1988) zmiňuje, že ženy mají zvláštní schopnost přinášet do církevního společenství svůj unikátní pohled a zkušenosti, což obohacuje církev jako celek.

Je důležité, aby církevní představitelé nadále hledali cesty, jak lépe využít dary a talenty žen, a zároveň aby ženy samy nacházely odvahu a podporu pro své zapojení. Role žen v církvi nesmí být omezena pouze na tradiční a často již výše zmiňované stereotypní úkoly. Ženy jsou nositelkami života, lásky a víry. Jejich přítomnost je klíčová pro rozvoj a hloubku duchovního života nejen místní farnosti, ale celé církve.

Co říci závěrem? Mějme otevřené srdce i mysl. Problematika zapojení žen do církevního života je barevnější více, než si dokážeme představit. Není jednoduché si v tradičních představách vůbec myslet, že by žena mohla zastávat i důležitější role než doposud. Ale troufám si tvrdit, že církev – Matka potřebuje ženy, možná daleko více než kdy předtím. Ženy pastýřky, inspirátorky, vůdkyně, matky, aby mohla ještě více a plněji naplňovat své poslání ve světě.

Jana Měřičková

Intimita povolání

Klíčová slova: Povolání. Intimní spojení s Duchem sv. Nepochopitelné tajemství života. Duch svatý jako maják na cestě za poznáním povolání.

Už jste někdy přemýšleli nad tím, co je to vlastně povolání? Kde se vzalo? Jak vypadá? Nebo, jak se s ním můžeme v osobním životě setkat? A lze se s povoláním, jako takovým vůbec osobně setkat, když samo o sobě není hmatatelnou osobou?

Bible nám ukazuje nespočet příběhů, ve kterém Bůh povolává své služebníky, aby naplnili jeho vůli. Volá je a zve ke spolupráci na Jeho díle. Noe, Job, Ester, Abraham, Ezechiel, Daniel, Josef, Marie, Anna, Petr, nebo Pavel. A to je jen hrstka stěžejních postav Písma svatého, jejichž příběhy nám ukazují, jaké to je spolupracovat na díle Božím. Spolupracovat s Bohem. Říci mu jako Marie své "Fiat".

Ale kde se ono povolání bere? Přeci ne každý zažívá viditelný, či hmatatelný zásah v životě, jako tomu bylo u výše zmíněných. Nehoří před námi keř, ze kterého by promlouval Bůh, nezjevují se andělé, kteří by nám každému zvlášť sdělovali, jaký je náš úděl. Tak kde to naše povolání najdeme?

V sobě samých. Nikde jinde. A ani nikdo jiný, nám neporadí. To, co jsme, co je pro nás připraveno, musíme najít sami. Můžeme si najít průvodce, který nás může naší cestou provést, ale to své

vlastní, niterné povolání nakonec stejně musíme postupně odhalit a objevit sami. Ale Bůh nás v tom nenechává až tak úplně samotné. Můžeme prosit Ducha sv., který nám bude světlem na této naší cestě objevování svého povolání. V intimním spojení s Duchem objevíme neuchopitelné tajemství našeho života. Stane se nám jakýmsi majákem na naší cestě poznání.

Jistě vás teď ale napadají otázky typu: Jak toho dosáhnout v hluku světa? Vždyť kolem nás je tolik ruchu. Nemám tolik času na hledání. Je to tak těžké. Děti mě rozptylují natolik, že si nedovedu představit hledat ještě nějaké své povolání. A kde bych ho vůbec měl/-a hledat? Ve světě? Doma? Na cestách? Při procházce? Ráno, večer, v poled-

ne. Musím kvůli tomu do kostela, kláštera, abych zjistil, co je mým povoláním? Kde na to všechno vzít čas?

Ten čas je teď a tady. Nemusíš chodit do kostela, ani bukovat klášterní celou, nebo se vydávat na daleké poutě. Stačí se zastavit. Klidně zrovna teď a tady. Chceš-li, zavři oči, nadechni se a zhluboka vydechni. Pozvi Ducha svatého, aby Tě vedl, zklidnil tvou mysl. Buď. Nádech, výdech. Nádech, výdech. Zaposlouchej se do tlukotu srdce. Sestup do něj. Poslouchej. Slyšíš? Buch, buch, buch, buch. Nyní jsi vstoupil/a do svého pokojíčku, kde přebývá On. Co teď? Ptej se. Naslouchej. Nebo jen zkrátka buď v Jeho přítomnosti. Nicméně právě jsi nalezl/-a místo kde najdeš všechny odpovědi na své otázky. Jsi jen ty a On. Nádech, výdech. Jsi u samé podstaty tvého bytí. V místě, kde se nám zjevuje naše cesta, v hlubině, která nám ukazuje směr života. V tom hlubokém tichu vlastního bytí se osobně setkáváme se svým povoláním, které máme v našich srdcích vepsané už od počátku stvoření. Je jen na nás, jestli a jak na něj odpovíme. Nádech, výdech. Můžeš otevřít oči. Jak se cítíš?

Povolání každého z nás je intimní a racionálně nepochopitelné tajemství života. Ale neklidné bude naše bytí, dokud nenalezne své poslání, cestu, po které má kráčet. Hledejme, ptejme se, bude-li třeba tlučme a nezapomeňme, že jsme dostali na naši cestu maják – Ducha sv., který nám bude naši cestu osvětlovat.

Jana Měřičková

30 let činnosti Společenství pomocníků

Letos je to již 30 let od založení **SPOLEČENSTVÍ POMOCNÍKŮ ŘÁDU sv. LAZARA**, z. s. Spolek je samostatnou právnickou osobou, kterou ve druhém čtvrtletí roku 1994 založil náš VOJENSKÝ A ŠPI-TÁLNÍ ŘÁD pro pomoc potřebným a trpícím v zahraničí. Jedná se o místa katastrof a pomoc sirotkům po občanských válkách. Dříve to byla Rwanda a nyní Sýrie. Bylo to také po katastrofálních povodních v naší republice a samozřejmě podporujeme i naše sesterské organizace. Připojili jsme se k akcím proti otroctví v jižní části Súdánu, kde proti křesťanům a animistům je bílou muslimskou vládou stále vedena „svatá válka“ a následně i proti černým muslimům, kteří podporují své jižní sousedy. Rovněž se protestovalo i proti nelidským podmínkám korejských uprchlíků na hranici Číny s KLDR.

Na začátku působení se zaslala humanitární pomoc včetně zdravotního materiálu v balících misíím, zejména s malomocnými i ve spolupráci s jinými organizacemi. Pomoc se posílala také na Zakarpatsko, které jako Podkarpatská Rus bylo součástí naší předválečné republiky. Používala se i železniční doprava ve spolupráci s ČESKOU KATOLICKOU CHARITOU. Tak se posílalo i do Bosny, Chorvatska, kde se tehdy ještě bojovalo, dále na Ukrajinu i do Bulharska. Administrativně tyto zásilky zajišťovala CHARITA. Do konce zimy 1996/ 97 to bylo 10 společných vagonových zásilek. Naše Společenství pak pomoc pro Zakarpatsko zajišťovalo samostatně ve spolupráci s Apoštolským exarchátem řecko-katolické církve v Praze. Ve spolupráci s JESUIT REFUGEE SERVICE se podařilo zasílat finanční pomoc přímo do postižených míst, tj. bez zbytečných řetězců mnoha organizací. Byla to Makedonie, Timor a o oblast Indie, která byla postižena nejen zemětřesením i pronásledováním křesťanů. Posílalo se přímo na účet křesťanské misie postižené tsunami ve Sri Lance a podobně i v Súdánu, kde byla salesiánská misie.

V mezinárodní spolupráci Společenství pomáhalo sirotkům ve Rwandě. Z doby posílání balíků do misí se naši členové znali se skupinami v Polsku, které měly přes své misionáře kontakty v řadě zemí a zejména pak ve Rwandě, která byla velmi poškozená po občanské válce a se spoustou sirotků. Naše Společenství administrativně zajistilo zahájení této akce ve spolupráci s polskými organizacemi. Od roku 1996 byla naše pomoc ve Rwandě zajišťována pomocí pěti katolických řádů: polských palotýňů a palotýnek (rwansko-konžská provincie Svaté rodiny řeholní kongregace palotýňů; SAC - Société de l'Apostolat Catholique a rwandská delegatura řeholní kongregace palotýnek, které představují převážně polští misionáři a misionářky), dále pomáhají sestry služebnice Panny Marie, sestry maristky, sestry od andělů a sestry kanonické Duchy svatého. Celá akce měla posvěcení pátera Šlégra, který byl tehdy národním ředitelem papežských misijních děl, a biskupa Mons. Hrdličky. Významná byla i naše podpora augustiniánských misíí v Africe. Kromě drobných akcí to byla zejména výstavba třiceti studní v severní části afrického Východního Konga. Pro vodu tam chodily děti i několik kilometrů s kanystry, ale ze špatné vody měli místní problémy s parazity. Finanční prostředky jsme sehnali od drobných dárců podobně jako i pro tzv. adopci augustiniánských kleriků, z nichž někteří později studovali ještě ve Vatikánu.

Pak následovala pomoc sirotkům a sirotčincům našeho patriarchy v Sýrii. Kromě mailu tam nebylo další spojení, a to ani bankovní. Nebylo to jednoduché, ale vyřešili jsme to. Současně se nám podařilo zajistit pro ně i dva tzv. „Malé lokální projekty“ po 20.000 US dolarů z prostředků našeho MzV.

Společenství i s akcemi převzal spolubratr Richard, kterému se podařilo rozšíření naší pomoci na více sirotčinců a úspěšně zajištění tzv. „adopce Sýrie“ pro jednotlivé děti. Dříve byly finanční prostředky od drobných dárců pomocí množství rozdáváných letáčků, ale nyní se používají modernější způsoby. Za prvních deset let to bylo dle pečlivého sledování spolubratra Viléma 4, 5 mil. Kč a do dnešního doby to lze násobit třemi.

Petr Jílek

Společenství pomocníků Řádu sv. Lazara z. s.

Pomoc syrským sirotkům

Podporujeme děti v křesťanských sirotčincích Sv. Pavla, sv. Panthaleona, sv. Řehoře a sv. Tekly v občanskou válkou zničené Sýrii.

„Strom se pozná po ovoci. Pane Ježíši, proměň naše srdce a vlej do něj více lásky, abychom jako dobrý strom přinášeli dobré ovoce: laskavost, dobrotu, trpělivost, věrnost, vlídnost, shovívavost a radost. Amen.“ (Lk 6,39-45)

Společenství pomocníků Řádu sv. Lazara, z. s.

Sv. Čecha 63, Vysoké Mýto-Město, 566 01 Vysoké Mýto
IČ: 60444258, bankovní účet: 288734774/0300
<https://www.adopcesyrie.cz/>
info@adopcesyrie.cz

Plzeňská komenda naplňuje činnost Řádu OSLJ

Plzeňská komenda bl. Gerarda si připomněla 10 let činnosti členů, kteří jsou zapojeni v komendě tak, jak bylo doporučeno na Kapitule v Brně dne 13. dubna 2024, tzn. rozšířit komendu o plně aktivní členy.

V Plzni tento systém funguje již 10 let, i když komenda pracuje nepřetržitě od svého vzniku dne 8. června 2002 – tedy 22 let. Komenda má vlastní-

ho duchovního, který se stará o církevní záležitosti naší komendy. Dále je zde kancléř, který je rovněž ve funkci herolda Velké rady. Nelze opomenout ani dámu, která zabezpečuje funkci almužníka. Další významné úkoly řeší špitálník naší komendy, které zastává i činnost ve Velké radě jako maršál.

Velkým pomocníkem v celé komendě je sekretář, který se také často podílí na úzké spolupráci s uve-

denými členy komendy či členy Velké rady Českého velkobailiviku. Další členové komendy zajišťují také jak krátkodobé nebo dlouhodobější záměry, které komenda realizuje. Proto je třeba, aby byla dělným článkem našeho Řádu. Koordinátorem je pak komtur komendy s tím, aby celé boží dílo našeho Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského bylo i v dalších letech naplňováno.

Kamil Kuna

Plzeňská komenda už tradičně oslavila Den dětí

V pondělí dne 3. června 2023 se opět ke Dni dětí rozhodla Plzeňská komenda bl. Gerarda podpořit rodiny se třemi a více dětmi a děti ze slabších sociálních rodin. Tento dar dostalo pět dětí předškoláků, které odchází ze školky a od září nastupují do školy. Opět jsme si vybrali 22. mateřskou školu, kde pracuji, a tak mam přehled o rodinách, které tuto podporu potřebují. Každá taška obsahovala pastelky, fixy, nůžky, pravítka, papíry na malování, omalovánky, knihy, pouzdro, tužky, ořezávací,

gumu, záložky do knih, propisky, dětský časopis, látkový batoh s taškou se znakem Plzeňské komendy. Rodiče byli touto pomocí velice mile překvapeni a děkovali, že na ně v této náročné době myslíme. Děti nadšeně zkoumaly obsah tašky a sdělovaly, co jim udělalo radost, a to většinou fixy, knihy a pouzdra. Přesvědčili jsme se, že i tak malá pomoc má pro tyto rodiny velký význam a ušetří jim rodinný rozpočet.

Maria Stehlíková

Významná událost v Plzeňské komendě bl. Gerarda

Dne 13. dubna 2024 se na Kapitule v Brně uskutečnila i jedna významná událost. Po úmrtí našeho významného člena Českého velkobailiviku OSLJ maršála J. E. prof. PhDr. Aleše Blumy, D.S.M., GCLJ, byl do této funkce jmenován jeho blízký spolupracovník vícemaršál, člen naší Plzeňské komendy blahoslaveného Gerarda, Chev. Mgr., Bc.,

DiS. Petr Kunsch, KLJ-J. Plzeňská komenda oceňovala veškerou činnost našeho spolupratru, a to jak v naší komendě, tak i ve Velké radě Českého velkobailiviku. Úkoly, které převzal po našem zemřelém spolupratru, tak i ty další, které přináší vývoj 21. století v naší společnosti i v celém Řádu, budou určité splněny.

Na jour-fixu Plzeňské komendy bylo našemu spolupratru Chev. Petru Kunschovi popřáno hodně osobních i pracovních úspěchů, a to jak v soukromém osobním, tak i v pracovním životě a také v božím díle pro náš Řád. Na závěr mu byl jménem Plzeňské komendy předán pamětní list komendy.

Kamil Kuna

Spolu s rozhodnutím napsat rozhovor v našich hlavách okamžitě vzplanula myšlenka na toho, kdo bude oním dotazovaným.

Nemohl to být nikdo jiný než učitel fyziky a hudební výchovy na gymnáziu v Bučovicích, muzikolog, varhaník, sbormistr a člen rytířského řádu sv. Lazara Jeruzalémského, Karol Frydrych (* 1975).

Které učitelské obory jste vystudoval?

Mým prvním nakročením k učitelské profesi bylo Doplňující pedagogické studium na Fakultě stavební v Brně. Posléze se však změnila legislativní požadavky na kvalifikaci učitele. Pokud jsem tedy chtěl setrvat v profesi, což byla jednoznačná volba, musel jsem opět usednout do vysokoškolských lavic a studovat. Na Masarykově univerzitě v Brně jsem poté získal aprobaci Estetická výchova pro střední školy, Hudební výchova pro střední školy, Fyzika pro základní školy, a na Západočeské univerzitě v Plzni aprobaci Fyzika pro střední školy.

Bylo to těžké?

Jak co. Zatímco v hudbě jsem pomyslná „ryba ve vodě“, fyzika dala zabrat – na brněnské Pedagogické fakultě je považována za nejnáročnější předmět a z Plzně mi dr. Masopust napsal, že jsem první v historii jejich fakulty, komu se tento ČZV program podařilo absolvovat.

Jak jste na naší škole spokojený?

Velmi. Vždy mne bavilo pracovat s nadanou mládeží, například formou fyzikálního kroužku. Vysoce oceňuji chuť žáků zapojit se do soutěží: naše dvě terciánky se v okresním kole Fyzikální olympiády umístily na 2. a 5. místě, sekundáni v okresním klání Archimediády získali 1. a 2. místo, nyní netrpělivě čekáme na výsledky čtyř chlapců z 1.A, kteří se zúčastnili krajského kola Fyzikální olympiády.

Máte nějaké učitelské motto?

Dogmaticky neradím, nedoporučuji, stimuluji 😊 Kterou pedagogickou osobnost máte nejraději?

Jednoznačně Komenského. Jeho dílo je geniální, nadčasové; například *Orbis pictus* – nejen ve fyzice platí, že jeden trefný obrázek vydá za mnoho slov.

Jaké máte zájmy?

Miluji vysokohorskou turistiku, obzvlášť rád mám Alpy. Pravidelně publikuji a příležitostně skládám artistické hudby. Minulý rok jsme si s manželkou Olinkou koupili piano německé firmy FEURICH, jež získalo v tzv. „slepém testu“ v Paříži dvě zlaté, takže hrát na takový nástroj je radost. Pravidelně chodím na procházky, cvičím jógu, čtu knihy – aktuálně řeckou filozofii. O víkendech učím na hudebně-vzdělávacích kurzech brněnské jednoty Musica sacra (nyní ve Žďáru nad Sázavou) a Arcibiskupství olomouckého, jež se koná na konzervatoři v Olomouci. Suma sumárum učím téměř sto varhaníků.

Na Wikipedii jsme našli informaci, že jste člen Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Jak se může vůbec člověk dostat k takové funkci?

Za to, že si mně někdo z Řádu rytířů sv. Lazara Jeruzalémského všiml de facto vděčím koncertnímu vystoupení mého vokálně-instrumentálního souboru Collegium musicale bonum v Historickém sále

Zámku Slavkov-Austerlitz v roce 2015 u příležitosti výročí dvaceti let Slavkovské Iniciativy Smíření. Mimochodem, SISka je apolitická, ekumenická a zdobí ji statut mezinárodního centra smíření. Má tedy za úkol stmelovat lidi různých názorů, vyznání, menšin, což je v dnešní polarizované společnosti nesmírně potřebné. Umělecký výkon Collegia předsedovi SIS Jaroslavu Kratkovi zaimponoval, a tak nás v závěrečném proslovu přede všemi vychoval, což jako rozhlasový novinář, který se v artistické hudbě opravdu vyzná, udělal erudovaně, s velkou grácií a noblesou. Jaroslav mi poté nabídl tykání a další hudební spolupráci – à propos tehdy jsem netušil, jak významné postavení v lazariánském Řádu má. Následovalo několik vzájemných návštěv, kde jsme probírali všemožná témata a po dvou letech přátelství mne pozval na setkání Brněnské komendy, kde mne představil členům tohoto starobylého bratrstva. Jelikož jsem na této akci měl za úkol interpretovat hudbu, ono představení jsem víceméně bral jen jako zdvořilostní formalitu.

A dále?

Začal jsem pravidelně muzicírovat při akcích Brněnské komendy. Samozřejmě jsem byl vždy zván na společné agapé – hostinu, kde se debatovala různá témata, jakožto interní řádové záležitosti. Do tohoto společenství jsem tedy tak nějak přirozeně vplul. Když mi Jaroslav Kratka nabídl vstup do Řádu, neváhal jsem ani na okamžik, poněvadž jsme si bez výjimky všichni tuze rozuměli. Přihlášku následně schválila Velká rada Velkobailiviku ČR v Praze, za člena jsem byl přijat v roce 2019 při slavnostní investituře v Hradci Králové. Až posléze jsem si uvědomil, že mne spolubratři po čtyři roky testovali, zda jsem hodnotově a názorově kompatibilní. Lze tedy konstatovat, že náš Řád je přísně výběrovým společenstvím.

Co to ta komenda vlastně je?

Dnes má význam nejmenší buňky našeho Řádu, tedy uskupení řádových bratří a sester v dané lokalitě. Na Moravě máme tři komendy. Celkem je na území naší vlasti devět komend, jež dohromady tvoří Velkobailivik České republiky. Pro úplnost dodávám, že Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského maltsko-pařížské obedience působí ve 42 jurisdikcích 36 zemí světa na pěti kontinentech.

Máte v Řádu například nějakou brož nebo znak, který Vás identifikuje jako člena?

O výstrojním předpisu Řádu vyšly, jen v průběhu posledních pěti let, tři knihy. Pokusím se tedy toto téma maximálně vydestilovat. Přijímaný člen obdrží při slavnostní investituře medaili, které se říká insignie, jakožto černý řádový plášť s velkým stříbrným osmihrotým maltézským křížem, přičemž ve vyšších stupních je stříbrný lem nahrazen zlatým. Členové si posléze pořizují řádovou uniformu, žaket, blazer..., což samozřejmě vypadá velmi noblesně. Je však nutné si uvědomit, že za touto quasi parádou – nepodstatným pozlátkem – se skrývá něco velmi hlubokého.

A to?

Lazariánská spiritualita a charitativní činnost. Jelikož jsme uskupením apolitickým, ekumenickým a nedominačním, odkládáme konfesijní rozdíly

ve prospěch společného dobročinného díla. Mezinárodní vedení Řádu vytýčilo na nadcházející tři roky dvě priority: 1) boj proti Hansenově nemoci, zvané lepra či malomocenství; 2) humanitární pomoc válkou zmítané Ukrajiny. Česká jurisdikce Řádu mnoho let finančně podporuje tři hospice, jednu nemocnici aj. Mimoto se podílíme na zahraničních projektech – např. loni česká jurisdikce našeho Řádu odeslala do Sýrie humanitární pomoc v hodnotě cca 3,38 mil. Kč.

Má Vás Řád nějaká pravidelná setkání?

Brněnská komenda se schází každý měsíc, vedení Řádu rovněž tak. Tzv. Kapitula se koná jednou ročně a sice na zámku v Brně-Lišni, poněvadž Velkopřevorem Velkobailiviku ČR je zámecký pán Jeho Excellence Ludvík hrabě Belcredi. Ceremoniální akt investitury, tedy přijímání nových členů a povyšování stávajících členů do vyšších stupňů, se koná ve dvouroční periodicitě. Mohu prozradit, že příští investitura se uskuteční 11. října 2025 ve Slavkově u Brna, což je výzva 😊

Co pro Vás znamená být členem rytířského Řádu?

Členství vnímám jako velký závazek, který ve mně akcentuje: pracovat na sobě a být příkladem a inspirací pro jiné. Snad nebude znít nadneseně, že z řádového společenství si nesu imperativ lásky a dobrých skutků. Samozřejmě jsem hrdý na to, že jsem součástí tohoto starobylého společenství, jež v sobě nese velký historický étos.

Znáte se všichni jménem, nebo je vás moc?

Česká jurisdikce má necelou stovku členů v různých koutech naší vlasti. Jelikož naše Brněnská komenda loni pořádala v jihomoravské metropoli investituru, poznali jsme mnohé z nich a de facto všechny postulanty (= budoucí členy). Lze konstatovat, že velmi dobře známe vedení Řádu (Velkopřevora, Velkobailiva, kancléře, maršála, generálního sekretáře...), velitele devíti komend a všechny členy Moravskoslezského bailiviku. Ovšem s některými spolubratry z Čech jsem se za 5 let v Řádu ještě nesetkal. Nelze nezmínit, že v tomto gentlemanském společenství panují nádherné, oksylující vztahy.

Dostal jste v poslední době nějaký vtipný dotaz na Řád?

Ano, cituji: „Pokud by současný papež vyhlásil křžovou výpravu, musel byste, pane profesore, narukovat?“ 😊 Pro pořádek dodávám, že našimi quasi „zbraněmi“ jsou charita, solidarita, milosrdenství.

Chcete něco na závěr vzkázat žákům naší školy?

Všem žákům přeji mnoho studijních úspěchů a aby jednou zakotvili v reálném společenství spřízněných duší, které je bude obohacovat, povznášet, pozitivně formovat. Není rozhodující, jestli tím uskupením bude pěvecký sbor, divadelní kroužek, klub šachistů, spolek včelařů, zahrádkářů, hasičů... Důležité je mít kamarády, se kterými se budete setkávat face to face. Jeden skutečný přítel má větší cenu, než tisíc „přátel“ na sociálních sítích. Ať se daří!

Patrik Pochylý a Tomáš Polouček
Gymnázium Bučovice,
(převzato ze školního časopisu Qarta)

Ohlédnutí za činností Brněnské komendy Řádu rytířů sv. Lazara

„Dignitatis memores, ad optima intenti” – „Vědomi si svého důstojenství, konáme to nejlepší”

Brněnská komenda byla ustanovena 3. října 2015 na řádové investituře ve Slavkově u Brna. Svou činností současně navázala na dosavadní snahy v roce 2010 ustanovené *brněnské delegace*, podílející se především na pořádání *Slavkovských dnů smíření*. První velitel Brněnské komendy cfr. Mgr. Petr Czajkowski (* 1969), památkář a historik umění z Račic u Vyškova, zavedl společná setkávání v měsíční periodicitě, jež jsou důležitým stmelujícím rámcem. Široký perimetr domovů jednotlivých členů přímo vybízí ke střídání lokalit (Slavkov u Brna, Valtice, Loděnice, Hlohovec), byť post quasi tradiční destinace přirozeně získaly Hrušky u Brna, kde náš komtur cfr. Jan Kauf zastává funkci starosty. Nesporným benefitem této okolnosti je de facto neomezený přístup do kaple Panny Marie Sněžné patřící obci a sálu místní Hasičské zbrojnice.

Společná setkání Brněnské komendy se konají jednou za měsíc v úterý či ve čtvrtek v 17.00 hodin a začínají mší římskokatolického ritu nebo ekumenickou bohoslužbou. Vzhledem k tíživému nedostatku kléru máme velkou výhodu, že členy našeho uskupení jsou dva spolupratři v duchovním stavu: římskokatolický farář v Šakvicích Vít Rozkydal a reverend Evangelické církve augsburského vyznání v Brně Jaroslav Kratka, moravskoslezský bailiv. Kromě pečlivě připravených homilií stojí za zmínku hudební složka tvořící integrální, nedílnou součást každé bohoslužby. Při sestavování programu liturgie bývá samozřejmě zohledňován požadavek II. vatikánského koncilu *actuosa participatio populi* (= aktivní účast lidu). Zaslouhou hostující profesionální pěvkyně Mgr. Kristýny Vladíkové z Bošovic a varhaníka komendy cfr. PhDr. Ing. Mgr. Karola Frydrycha ze Slavkova u Brna zní při lazariánských ritech artifiční vokálně-instrumentální tvorba W. A. Mozarta, A. Vivaldiho, části kantát J. S. Bacha, *Biblické písně* A. Dvořáka, *Stabat mater* G. B. Pergolesiho... Výsostná hudba umožňuje hlubší kontemplaci a duchovní prožitek posune do jiné dimenze. Na první pohled se tedy bohoslužby v Hruškách jeví idylicky, ovšem potýkají se s jednou stinnou stránkou: absolutním nezájmem místních farníků, ačkoli jsou knězem oznamovány v ohláškách! Po slavení liturgie následuje tradiční agape. Občerstvení namnoze zajišťuje cfr. MUDr. Eva Špatná ze Slavkova u Brna nebo cfr. Jan Kauf z Hrušek. Nelze nevzpomenout, že největší gurmánské zážitky zakoušíme ve vinotéce U sommeliera ve Valticích, a to díky velké štědrosti majitelů cfr. Luboše Veleckého a jeho choti Pavly. V průběhu večera jsou probíratovány termíny, přípravy a organizace akcí, formulovány plány, potažmo vize do budoucna. Takováto setkávání s sebou nesou poselství, velký význam, pocity a myšlenky, při kterých zúčastnění zůstávají spojeni pevným poutem; nadto jsou prodchnuta bratrským porozuměním a odhodláním společně postupovat po cestách moudrosti, poznání

a vzájemné kooperace. Členové komendy si rovněž uvědomují skutečné morální a duchovní hodnoty, osvojují si lazariánskou etiku. Průběžně udržují vzájemný kontakt prostřednictvím moderních technologií (E-mail, WhatsApp, telefonní hovor) či osobních návštěv. Ve spirituální rovině se propojují vždy ve středu o sedmé hodině ránní a to modlitbou za úmysl poslaný (textovou zprávou SMS) předchozí den večer. Tuto agendu, stejně jako rozesílání hromadných e-mailů a vedení kroniky zajišťuje cfr. Eva Špatná.

Projektem numero primo uplynulého roku jednoznačně byla *řádová investitura* v brněnském dómu (viz Lazariánský Reunion, 2023, č. 4). Ačkoli příprava realizace investitury zabrala přemnoho času, přinesla i benefity v podobě navázání bližších kontaktů s vedením Řádu a diecézním biskupem Pavlem Konzblem, utužení bratrských vztahů a navíc příjemným způsobem zpestřila dosavadní činnost komendy. Investitura by ovšem měla být též o správném rituálním průběhu a míře emočního prožitku zúčastněných, jež je bude provázet po celý řádový i profánní život. Díky iniciaci Dr. Daniela Furky, PhD., Dr. Samuela Furky, PhD. a doc. JUDr. MUDr. Patrika Palacky, PhD., MPH, MBA, LL.M. v sobotu 16. září 2023 v katedrále se naše oáza bratrství organicky rozrostla a opět nabyla na síle. Jedním z donátorů slavnosti byl cfr. Ing. Leopold Vlk z Hlohovce (okr. Břeclav), který věnoval výtečnou vína ze svých sklepů řádovým účastníkům investitury, jakožto všem, kdo se na přípravě či průběhu slavnosti podíleli.

K významným akcím jihomoravské komendy bezesporu patřila organizace *Slavkovské iniciativy smíření* v Křenovicích u Brna v pátek 20. října 2023 (viz Lazariánský Reunion, 2023, č. 4), kde se poprvé naplno uplatnila nově pořízená ceremoniální výbava: procesní řádový osmihrotý maltézský kříž na žerdi, vlajky Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského a Slavkovské iniciativy smíření na korouhvičkách, stojany. Vzhledem k účasti starostů Dobrovolného svazku obcí Ždánický les a Politaví, představitelů spolků a zástupců různých církví měla SIS nemalý ekumenický a politicko-spoolečenský přesah. Za organizaci investitury i Slavkovské iniciativy smíření se Brněnské komendě dostalo uznání a s čistým svědomím je lze označit za pořadatelsky zdařilé.

Nedílnou součástí lazariánské pomoci jsou finanční dary nezištným subjektům. Brněnská komenda podporuje Oblastní charitu Hodonín částkou 10 000,- Kč/rok: 2021 – nákup kyslíkových brýlí a pulzních oxymetrů pro Mobilní hospic sv. Filipa Neri; 2022 – zimní oblečení pro sestry; 2023 – polohovací podložky a jednorázové podložky pro imobilní klienty hospicové péče, zboží dodáno společností Hartmann. Zatímco hodonínská charita je naším beneficentem od roku 2021, Jednotu na zvelebení církevní hudby na Moravě Musica sacra jsme v roce 2023 dotovali poprvé. Obnos 41 000,- Kč umožnil spolku Musica sacra vydat tiskem opus *Antifony k přijímání* MgA. Zdenka Pololáníka (* 1935). Ostrovačický skladatel na tento počín zareagoval email: „Milý Karole, teprve nyní se dovidám

o Řádu sv. Lazara a jeho činnosti, mezi nimiž byla uskutečněna tak značná podpora vydání mých zhudebněných žalmů v tiskové podobě a tím i předána veřejnosti. Jsem všem nesmírně vděčný za tuto pomoc. Naprosto se nevyznám v tom, co se děje se zhudebněnými texty, kolik financí je třeba zajistit, aby k vydání mohlo dojít. O to všechno více je můj vděk, uznání těm, kdo se toho všeho ujali, zajistili potřebné a k vydání mohlo dojít. Děkuji tedy všem, kdo se na vydání angažovali, že se mohlo v tak pěkné podobě uskutečnit. Se mnou lze počítat pouze při tvorbě – zhudebnění, dokud mi to Pán Bůh stavem zdraví a trváním dosavadní invence, darem tvorby umožní. Prosím, předej moje díky na všechna místa, kam patří. S přátelským pozdravem Zdeněk Pololáník.“

Na výzvu vedení Musica sacra se delegace lazariánů 25. listopadu 2023 zúčastnila Svatocecilského setkání v katedrále sv. Petra a Pavla, kde proběhl křest hudebniny *Antifony k přijímání* (viz Lazariánský Reunion, 2023, č. 4); reportáž slavnosti odvysílala TV NOE. Nutno podotknout, že podpora 33. publikace Musica sacra je význačnější, než se na první pohled může zdát, nejen svou nadčasovostí. Tato benefice vygenerovala reciproční otištění článků o aktivitách Řádu v časopisecké tribuně brněnského spolku (viz Zpravodaj Musica sacra č. 3, č. 4); prezentaci v dalších periodicích, na třiletém kurzu pro chrámové varhaníky Musica sacra ve Žďáru nad Sázavou, jakožto na dvouletém kurzu pro chrámové varhaníky v Olomouci pořádaném arcidiecézním Centrem pro liturgickou hudbu. Spolu s *Antifonami k přijímání* cfr. Karol Frydrych, jakožto lektor obou kurzů, představil donátorský Řád rytířů sv. Lazara Jeruzalémského, *Lazariánský Reunion* a v rámci výuky gregoriánského chorálu též antifonu O beate Lazare ve čtyřlínkové kvadratické notaci. Patrně nepřekvapí, že jen cca 5 % z jednoho sta frekventantů těchto kurzů mělo ponětí o existenci či poslání našeho starobylého řádového společenství. Lazariánskou pomoc s velkým povděkem kvitoval předseda Musica sacra PhDr. Willi Türk na valné hromadě tohoto spolku v sobotu 24. února 2024 (viz Zpravodaj Musica sacra, 2024, č. 1).

K dalším společensky významným počínům Brněnské komendy patřila nominace hudebního historika a organologa prof. PhDr. Jiřího Sehnala, CSc. (* 1931) na *Cenu města Brna 2023* v oblasti hudby. Nutno podotknout, že pan profesor v uvedených oborech platí za prvotřídního, imponujícího odborníka – na Ústavech hudební vědy Filozofických fakult je dáván za vzor studentům v oblasti bádání, přístupu k pramenům a jejich zpracování. Sehnal působí v několika desítkách vědeckých a společenských organizací (v zahraničí: člen Gesellschaft der Orgelfreunde; člen Gesellschaft für Musikforschung; člen Gesellschaft zur Herausgabe von Denkmälern der Tonkunst in Österreich, Wien; člen Akademie für Mozartforschung, Salzburg; člen vědecké rady Johann-Michael-Haydn-Gesellschaft, Salzburg; člen Joseph-Haydn-Institut, Köln; člen Internationale Gesellschaft zur Erforschung und Förderung der Blasmusik, Graz...). Ačkoli za svoji činnost obdržel cirka tři desítky vyznamenání, Brněnská komenda se rozhodla jej podpořit rov-

než proto, že v éře religiозní nesvobody nikdy neustoupil nátlakům komunistických činitelů a zůstal věrný svému náboženskému přesvědčení (na rozdíl od politicky angažovaného protikandidáta). Zastupitelstvo města Brna našemu návrhu vyhovělo a Cenu města Brna 2023 v oblasti hudba prof. Jiřímu Sehnalovi udělilo (viz Lazariánský Reunion, 2024, č. 1). Z charitativních projektů je možno pro úplnost zmínit potravinovou pomoc z domácí produkce (maso, zelenina, ovoce, vejčeka – vše v BIO kvalitě!) pro klérus Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna a Chudé školské sestry Naší Paní. Řádové sestry ve Slavkově u Brna vedou Křesťanskou mateřskou školu Karolínka. Tato formující instituce navazuje na tradici vzdělávání v křesťanském duchu, která byla ve Slavkově u Brna zahájena Kongregací Chudých školských sester naší Paní již v roce 1883 a přerušena komunistickým režimem v roce 1950. Vezmeme-li v potaz stoprocentní naplněnost školy a ve kterých letech se vytváří osobnost člověka, je přínos slavkovských sester pro společnost neoddiskutovatelný. Dodávka potravin oběma institucím probíhá s příležitostní (sezónní) kontinuitou od roku 2009, nejprve neoficiálně, nyní pod hlavičkou lazariánského Řádu. Vinařství našeho hlohoveckého spolubratra Leopolda Vlka dává své produkty do aukcí – výtěžek slouží k dobročinným účelům. V rámci rozvíjející se spolupráce a družby mezi třemi moravskými komendami se naše buňka zúčastnila dvou akcí pořádaných Prostějovskou komendou a sice: bohoslužby k uctění památky blahoslaveného císaře Karla I. Rakouského ve čtvrtek 19. listopadu 2023 v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla (viz Lazariánský Reunion, 2023, č. 4), jakožto setkání Moravskoslezského bailivku 9. prosince 2023 v Olšanech u Prostějova, které bylo krásným vyjádřením úzké bratrské sounáležitosti a spirituální jednoty. Závěrem lze konstatovat, že členové Brněnské komendy pracují pravidelně, stabilně a bez výjimky zaníceně a radostně. Deo gratias. Plénu našeho společenství přejí mnoho síly i chuti do řádové práce, aby ji vykonávali s rytířskou noblesou, jež je ozdobou uceleného člověka. Nechť jsme schopni vlastní ušlechtilosti přenášet i do profánního světa v novém roce 2024. **ATAVIS ET ARMIS!**

Karol Frydrych, OLI

26. března A. D. 2024, Slavkov u Brna

Jméno našeho řádového bratra Karola Frydrycha nemusím mnohým z vás představovat, přesto si dovoluji alespoň krátce napsat o jeho úspěších v minulém roce. Ač se to může zdát nemožné, za hromadou titulů, diplomů a vyznamenání se skrývá nesmírně skromný a laskavý člověk, ochotný vždy pomoci. Jeho ocenění jsou právem zasloužená a stále přibývají. Nejinak tomu bylo v uplynulém loňském roce.

Hned v červnu 2023 se mu podařilo složit závěrečné zkoušky dvouletého programu celoživotního vzdělávání s názvem „Studium k rozšíření odborné kvalifikace – Rozšiřující studium fyziky – Učitelství pro SŠ“. Není překvapující, že Karol se stal prozatím jediným absolventem tohoto celoživotního programu, což s díky potvrdila i Fakulta pedagogická Západočeské univerzity v Plzni. Zkoušky se mu navíc podařilo absolvovat s klasifikací „výborně“, za což si zaslouží náš další obdiv. Netřeba se však divit, Karol Frydrych je již ostříleným pedagogem, mezi jehož aprobace patří kromě fyziky také například hudební nebo estetická výchova pro SŠ, jejichž studiu se věnoval v uplynulých letech.

Po získání této aprobace Karolovi obratem přišla pracovní nabídka gymnázia v Bučovicích, což je shodou náhod jen pár kilometrů od jeho slavkovského působiště. Zde začal vyučovat hudební výchovu a fyziku, a další úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat. Kromě zorganizování varhanních exkurzí pro žáky například navštívil a doprovodil na klavír učitelský sbor, a výtěžek z koncertu ve výši 29,5 tis. Kč byl následně věnován organizaci Zdravotní klaun, která se věnuje organizování aktivit pro pacienty v nemocnicích.

O tom, že své znalosti a dovednosti dokáže Karol Frydrych předávat dál, svědčí i fakt, že jeho žáci jsou často úspěšnými řešiteli nejrůznějších olympiád a soutěží. Namátkou jmenujme třeba okresní kola Fyzikální olympiády nebo Archimediádu, kde jeho studenti získali první místo, dvakrát třetí místo, a slušná byla i místa čtvrtá a pátá. V úspěších pokračují i v roce letošním, kdy už se za krátkou dobu jeho působení stihl umístit na prvním i druhém místě okresních kol. Za to všechno si Karol Frydrych vysloužil

po právu zasloužené členství v Jednotě českých matematiků a fyziků.

Karol Frydrych se nevěnuje pouze fyzice, ale ocenění sbírá i na hudebním poli. Na svátek sv. Ondřeje získal 3. místo ve skladatelské soutěži Společnosti pro duchovní hudbu v Praze, a to za skladby Ave Maria určené pro sólo soprán a varhany a Vánoční aleluja pro tříhlasy sbor (soprán, alt, bas) a cappella, jejíž znění jste mohli zahlédnout například jako notovou přílohu ve Zpravodaji Musica Sacra. V dalších přílohách tohoto časopisu vyšly i další Karolovy skladby, obvykle vysoce technicky propracované a libě znějící, především v podobě mistrovských preludií a postludií.

Karol je současně členem lazariánského Řádu, kde již od roku 2017 zajišťuje hudební produkce při mších Brněnské komendy. Činnost komendy a Řádu rovněž prezentoval na stránkách Zpravodaje Musica Sacra a Slavkovského zpravodaje. V roce 2023 se pak významně podílel na přípravě Slavkovské iniciativy smíření a investitury v Brně, čemuž věnoval více než 200 hodin svého času. Za to obdržel od Velkobiliva Jeho Excellence Ondřeje Farky v Brně na Petrově velký pamětní řádový erb a při investituře v brněnské katedrále byl povýšen do hodnosti „officialis“. A aby toho nebylo málo, za Brněnskou komendu lazariánského Řádu nominoval hudebního historika prof. Jiřího Sehnala na Cenu města Brna za rok 2023 a jak jinak, než s úspěchem.

V neposlední řadě je Karol Frydrych nezastupitelným členem jednoty Musica Sacra se sídlem v Brně, která se věnuje zkvalitňování církevní hudby na Moravě, ale i v Čechách. Zde Karol zastupuje nejen roli lektora vzdělávacích kurzů, ale je též plodným skladatelem. Jak se vyjádřil předseda této organizace PhDr. Willi Türk: „Jednota Musica Sacra stojí na třech lidech: na Svatce (sekretářka), Karolovi a mně, jako předsedovi. Bez nás by padla.“ Právě přičiněním předsedy Türka obdržel Karol Frydrych v říjnu 2023 pergamen s papežským požehnáním, které bylo uděleno i jeho milované manželce Olze.

I my tedy Karolovi upřímně gratulujeme k jeho úspěchům a oceněním a přejeme mnoho dalších v osobním i profesním životě.

Blanka Holzäpfelová

Člen našeho Řádu sv. Lazara Jeruzalémského Mgr. Richard Andriele, MBA, napsal a vydal knížku

„PANOVNÍCI ZEMĚ KORUNY SVATOVÁCLAVSKÉ“.

Na přebalu knihy je naše největší ikona Karel IV. a jeho otec Jan Lucemburský, jak drží náš řádový kříž.

Podtitul knihy je CRUCE ET ARMISQUE / S KŘÍŽEM A ZBRANĚMI, které právě tyto dvě ikony přebalu knihy reprezentují, Karel a Jan jako válečníci, ale i zbožné osoby.

Knihy má cca 316 stran a naleznete v ní mnoho citací z Dalimilovy kroniky, Zbraslavské kroniky a dalších jiných zdrojů. Knihy je doprovázena zakoupenou grafickou králů a knížat a fotografickým materiálem.

Případné objednávky na andriele@dotace.org

PANOVNÍCI ZEMĚ
KORUNY
SVATOVÁCLAVSKÉ

Nový dům sv. František v Domově sv. Josefa v Žírči

Domov svatého Josefa vznikl v opravených prostorách kláštera v Žírči jako jediné zařízení specializované pro nemocné s roztroušenou sklerózou (sclerosis multiplex) v celé naší republice. Toto onemocnění dosud nedovedeme léčit, pouze zpomalit jeho průběh. Od svého založení domov svoji činnost rozšiřuje jak v počtu ošetřovaných pacientů, tak ve spektru poskytovaných služeb. Nechce sloužit jako hospic pro finální dobu života nemocných, ale pomoci jak to jenom jde žít plnohodnotný, soběstačný život. Seznámil jsem se s činností domova před lety jako radní Královéhradeckého kraje a byl jsem osloven velikým úsilím, které službě blízkým ředitel Charity ČR Ing. Mgr. Miroslav Vajsar a ostatní personál věnují. Východočeská komenda svatého Zdislavy několikrát uspořádala své setkání na řádový den ve zdejšího zařízení Kafe Damiánek, které normálně slouží jako občerstvení pro pacienty i personál. Ing. Jan Staněk nás ochotně seznámil s činností, problémy i životem zdejších klientů.

A také s plány, co všechno by ještě bylo možno udělat. V květnu byl slavnostně otevřen v areálu Žířeč nový provoz. Na místě starých hospodářských budov vznikl zcela nový rehabilitační pavilon. Rozšířilo se zázemí odlehčovací služby a vznikly zde vůbec první chytré byty pro nemocné s roztroušenou sklerózou v České republice. Lidé s hendikepem tu získají krátkodobé přechodné bydlení, odbornou pomoc a podporu. Díky řadě terapií a aktivit jim odborníci z Domova sv. Josefa pomohou zvýšit soběstačnost, aby mohli i nadále žít doma se svojí rodinou a stýkat se s přáteli. A nejen to, i po skončení pobytu jim bude k dispozici odborná poradna. Pro ty, kdo se doma o nemocné

starají, budou velkou pomocí i odlehčovací pobyty s rehabilitací. V budově je několik „chytrých bytů s“ asistenční technologií pro návlek soběstačnosti v domácím prostředí, ale i ergoterapie a vodoléčba. To je ubytování, které umožní i lidem s těžkým hendikepem být do značné míry samostatní. Půjde tu zejména o inspiraci a motivaci pro boj se zákeřnou nemocí. Je to vzor, co všechno se dá pro lepší život nemocných zařídit – od stavebních úprav po speciální přístroje. Celý projekt stál několik set milionů korun. Podle svých možností se na něm podílejí i členové Východočeské komendy sv. Zdislavy z Českého velkobailivku Řádu svatého Lazara Jeruzalémského

Jiří Vambora

Lepra je stále velmi nebezpečná

Plzeňská komenda bl. Gerarda každoročně přispívá finanční částkou na likvidaci lepry. Zákeřná nemoc je nebezpečím nejenom v Africe, ale i v Jižní Americe a v dalších částech světa.

Více jak 10 let podporujeme likvidaci lepry každým rokem a jsme přesvědčeni, že i drobné finanční částky pomáhají těm potřebným v nejchudších oblastech světa, kteří jsou touto nemocí postiženi. Nejde jen o dospělé, ale i o děti, které žijí v nám nepředstavitelných otřesných podmínkách. Také každoročně připomínáme pomoc těm, kteří na této planetě žijí postiženi leprou. Proto také informujeme např. letáky o této situaci občany našeho města a nejbližšího okolí.

Kamil Kuna

Světový den dětí

Dne 12. června 2024 se konala mše svatá na Biskupství plzeňském v kapli bl. Hroznatý, které se zúčastnili členové Plzeňské komendy.

Mši celebroidal P. Igor Bibko a jejím obsahem bylo nejenom připomenutí výročí 22 let od vzniku Plzeňské komendy, ale zejména Mezinárodní den dětí, který se slaví jako Světový den dětí z rozhodnutí OSN od roku 1954, kdy byl vyhlášen. K první podnětu o právech a potřebách dětí došlo roku 1920 v Turecku. V závěru mše bylo připomenuto i letošní první vyhlášení Světového dne dětí papežem Františkem, které se konalo pod heslem „Hle, všechno tvoříme nově“ v závěru měsíce května 2024 v Římě. Příští světové setkání je naplánováno na září 2026. Pomoc Plzeňské komendy potřebným dětem, která se také letos osvědčila a udělala radost, a proto se skutečně příští rok v období kolem 1. června.

Kamil Kuna

LIKVIDACE LEPRY

– křesťanská organizace, která podporuje léčbu lepry, tuberkulózy a buruli
– misijní společenství, které působí v Indii, Libérii, Bolívii a Kolumbii

**Nebojme se pomáhat!
I málo umožní žít důstojný život.**

200 Kč
– může zachránit nemocného v raném stádiu malomocenství

1 400 Kč
– pomůže při základní léčbě tuberkulózy

**Veřejná sbírka LL:
2900 648 127/2010**

www.lepra.cz

3zme vděční za jakýkoliv dar ve prospěch díla Likvidace lepry. Přispět lze několika způsoby. Převodem finanční částky na účet veřejné sbírky LL, či použitím přiložené poštovní poukázky. Zaslát dar je možno i pomocí mobilní bankovní aplikace, prostřednictvím QR kódu, bez nutnosti složitého přepisování platebních údajů. Upřímně děkujeme za váš dar i modlitby.

QR Photo

Tým LL

Nezavírejte oči před nouzí kolem nás, ale pomáhejme

Pacienti v hospicích už nemají mnoho času a když ano, pomozte jim ještě trochu jejich pobyt zde zpříjemnit.

Dne 25. března 2023 velitel Karlovarské komendy cfr. Petr Dolejš dlouho neváhal a zprostředkoval u distributora lékařských pomůcek firmy Eroute slavnostní předání prvního skládacího elektrického vozíku v ceně 32.990,- Kč nejdeckému hospici REHOS, který řídí naše řádová spolusestra Olga Pištejová. Při té příležitosti si některé pečovatelky hned mohly vyzkoušet zacházení s vozíkem, ale největší údiv a radost, že on je prvním klientem po operaci, který jej smí jako první vyzkoušet, byl jeden starší pacient. Byl velice nadšený, jak lehce jej lze používat (to ještě nevěděl, že jej lze „kontrolovat“ dálkovým ovladačem, aby z radosti náhodou neodjel domů).

Petr Dolejš

<https://www.eroute.cz/>

